

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de firma de producție și comerț „Agroconscom” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de firma de producție și comerț „Agroconscom” societate cu răspundere limitată împotriva întreprinderii individuale „Cernenco Irina” privind încasarea penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de întreprinderea individuală „Cernenco Irina” și s-a modificat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 februarie 2016,

c o n s t a t ă

La 18 decembrie 2015, FPC „Agroconscom” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Cernenco Irina” privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza contractului nr. 14107 din 31 octombrie 2014, FPC „Agroconscom” SRL a livrat marfă ÎI „Cernenco Irina”, însă ultima nu și-a executat obligația de achitare a mărfii livrate, acumulînd la 04 decembrie 2015 o datorie în mărime de 8 778, 89 lei.

La 03 decembrie 2015 în adresa pîrîtului a fost expediată o reclamație, care a fost lăsată fără răspuns.

Solicită reclamantul, încasarea de la ÎI „Cernenco Irina” în beneficiul FPC „Agroconscom” SRL a datoriei în sumă de 8778, 89 lei, penalității contractuale în sumă de 9705, 03 lei și taxei de stat în mărime de 554, 52 lei.

Ulterior, pe parcursul examinării litigiului reclamantul și-a micșorat cuantumul pretențiilor, solicitând doar încasarea penalității contractuale de 9 705, 03 lei, pe motiv că pîrîtul a achitat integral datoria.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 februarie 2016 acțiunea a fost admisă, fiind încasat de la ÎI „Cernenco Irina” în beneficiul FPC „Agroconscom” SRL penalitatea în sumă de 9705, 03 lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 554, 52 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, ÎI „Cernenco Irina” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, s-a admis apelul declarat de ÎI „Cernenco Irina”, fiind modificată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 februarie 2016 prin micșorarea sumei penalităților încasate de la ÎI „Cernenco Irina” în beneficiul FPC „Agroconscom” SRL de la 9705, 03 lei, la 3000 lei, iar suma taxei de stat de la 554, 52 lei, la 353, 37 lei.

La 06 iulie 2016, FPC „Agroconscom” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrea contestată, considerînd-o neîntemeiată și ilegală.

Susține că, instanța de apel s-a expus asupra unui capăt de cerere care nu a fost înaintat de apelant și nu a ținut cont de faptul că, reducerea clauzei penale se înfăptuiește conform principiului contradictorialității numai la cererea părții care o invocă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către FPC „Agroconscom” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul,

data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către FPC „Agroconscom” SRL este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează că, conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe cînd în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de FPC „Agroconscom” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către firma de producție și comerț „Agroconscom” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî